

ಹಳೆಯದಾದ ಒಂದು ಟವಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಭಟ್ಟರ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಳು. 'ಬೇಕೆಂದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಟವಲು ಇಲ್ಲ! ಇರುವುದು ತುಂಬಾ ಹಳತು! ಅದೂ ನನ್ನ ಗಂಡ ಉಟ್ಟಿದ್ದು!' ಎಂದು ಆಳು ಮೋರೆ ಹಾಕಿದಳು.

ಭಟ್ಟರು 'ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತು ಹಳತು ಎನ್ನುವುದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಸೌಮ್ಯ. ಮಾನ ಮುಚ್ಚಲು ಹಳತಾದರೇನು ಹೊಸತಾದರೇನು? ಸ್ವಚ್ಛ ಇದ್ದರಾಯಿತು ಬಿಡು' ಎಂದು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮನೆಯಾಚೆ ನಡೆದರು.

ಮರುದಿನ ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರ ಮನೆಗೆ ಸೌಮ್ಯ ಬರುವಾಗ ಮುನ್ನಾದಿನ ಭಟ್ಟರು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಭಟ್ಟರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗೂಟ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದ ಸರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಹಾಕಲು ಹೇಳಿದ ಶಂಕರಿ ಅಮ್ಮ, 'ಕೊಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅವಂತರಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಇವರಿಗೆ 'ಕೊಡೆ ತೆಗೆಯಿ' ಅಂದರೂ ಇವರು 'ಬೇಡ' ಅಂತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಸೌಮ್ಯ! ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಮುಗಿಯಿತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ?' ಎಂದು ಸೌಮ್ಯಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಗೋಣಗಿಕೊಂಡರು.

ಸೌಮ್ಯ ಏನೂ ಆಡದೆ, ಎಂದಿನಂತೆ ಮನೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರ ಮುಖ ನೋಡಲು ಆಕೆಗೆ ಹಿಂಜರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ಅಥವಾ ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೋ ಸರಿಯೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸೌಮ್ಯಳನ್ನು ಕಾಡಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ನಿಜವಾಗಿ ತಾನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಳಕೊಂಡೆನೇ? ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಏನು? ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಪರಿಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಶೀಲ ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ಮೂರಾಬಟ್ಟೆಯಾಯಿತೇ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ನೋವು ಅವಳನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಬಯಸಿ ಕೂಡಿದ್ದಲ್ಲ, ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಇದರಿಂದ ಶೀಲನಾಶವಾದ ಹಾಗಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಸೌಮ್ಯಳಲ್ಲಿ ಮೂಡತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಹೊಳೆಯದೇ ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರು ಮತ್ತು ತಾನು ಒಂದಾದ ಆ ಮಧುರ ಕ್ಷಣದ ನೆನಪು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿ ಭಟ್ಟರು ಎಷ್ಟು ನಯವಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಹದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ನೆನಪಾಗಿ 'ಆಹಾ' ಎನ್ನುವಂಥ ಭಾವನೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು.

ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರಲ್ಲೂ ಮರುದಿನ ಸೌಮ್ಯ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಆಗಲೇ ಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ತಾನು ಆ ಮುಗ್ಧೆಯನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಭೋಗಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯೇ? ಎಂದು ಅವರು ತಪ್ಪಿತಪ್ಪ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

'ಕತೆಯಿಲ್ಲದ ಕತೆ ಕತೆಯಾದ ಕತೆ'ಯ ಓದು ರಾಯರಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿತೊಡಗಿತು. ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರ ಸಾತ್ವಿಕತೆ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಕುಪ್ಪಣ್ಣ ಭಟ್ಟರ ಕುಟಲತನ ನೆನಪಾದವು. ಜಯದೇವಪ್ಪನಿಗೆ ಇಂದ್ರಾಣಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಡುವ ಕುಪ್ಪಣ್ಣ ಭಟ್ಟರ ಕುತಂತ್ರ ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರಿಂದ ವಿಫಲವಾದರೂ, ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಷವೇನೂ ತಿಳಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಾಣಿ ಪ್ರಸಂಗದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಕಥೆಯೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದುದು ರಾಯರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತಂದಿತು. ಕಥೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅಮ್ಮ ನೆನಪಾದಳು. ಅಮ್ಮನ ಸಂಕಟ-ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬದುಕು ಕಣ್ಣೆದುರು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ರಹಸ್ಯವೂ ನೆನಪಾಯಿತು. ತನ್ನ ಅಪ್ಪ ಎಂದು ಲೋಕ ಯಾರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿತ್ತೋ ನಿಜದ ತಂದೆ ಅವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಅಮ್ಮನೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಳು. ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಮರುಕಳಿಸಿದಂತೆ, ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಕುಪ್ಪಣ್ಣ ಭಟ್ಟರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕುಗಳೊಳಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿತು.

ಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದರು. ತನ್ನ ವಿವೇಕ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿತ್ತು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪೀಡಿಸಿದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆಕೆಗೆ ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನಿಂತಾನೆ ಎಂಬಂತೆ ನಡೆಯಿತಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಂಡರು.

ಆದರೆ ಸೌಮ್ಯ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಮನೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಭಟ್ಟರು ಸೌಮ್ಯಳನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಅಥವಾ ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ, 'ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಡು, ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗು' ಎಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಇಡೀ ದಿನ ಕಳೆದರು. ಸೌಮ್ಯ ಕೂಡಾ ಭಟ್ಟರ ಮನೆಯ ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಯ ಅಂಚಿಗೆ ಸಂಜೆಯ ನೆರಳು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆ ದಿನವೂ ಹೊರಟು ನಿಂತಳು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ಮುಗುಳು ನಗಬೇಕು ಎಂಬಂತಾದರೂ ಮುಗುಳು ನಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದ ಎರಡನೇ ದಿನ ಸೌಮ್ಯ ಭಟ್ಟರ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿರಿಸುವಾಗ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸುಲಿದು ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ್ದ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಗೋಣಿಗೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಳುಗಳ ಜೊತೆ ಭಟ್ಟರು ನಿಂತಿರುವುದು ಸೌಮ್ಯಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸೌಮ್ಯಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮುಗುಳುನಕ್ಕೆ ಅವರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು, 'ನನ್ನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನದ ಬುರುಡೆ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಹೋಗಿದೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಸೌಮ್ಯ' ಎಂದರು ಮೆತ್ತಗೆ. ಭಟ್ಟರ ಮಾತಿಗೆ ಸೌಮ್ಯ ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ರಂಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು, 'ನೀವು ಹೊರಟು ಬಂದ ನಂತರ ಅದು ನನ್ನ

ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು ಸ್ವಾಮಿ. ಅದನ್ನು ಆಗಲೇ ನಾನು ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದವಳೇ 'ನಿನ್ನೆಯೂ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ನೀಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸೆರೆಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನದ ಬುರುಡೆಯನ್ನು ಭಟ್ಟರಿಗೆ ನೀಡಿದಳು.

ಭಟ್ಟರು ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. 'ಬೆಳ್ಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಈ ನನ್ನದ ಬುರುಡೆ ಅಂದರೆ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ ಸೌಮ್ಯ! ಇದು ಇಡೀ ದಿನ ನಿನ್ನ ಸೆರೆಗಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಅಂದರೆ ಅದೂ ಆ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಸಣ್ಣಗೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದರು.

ಸೌಮ್ಯ ನಾಚುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ನಡೆದಳು. ಈ ಘಟನೆ ಅಂದರೆ ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತು ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಿದ ಘಟನೆ ನಡೆದು ಸುಮಾರು ಒಂದುವರೆ ತಿಂಗಳಾಗುವಾಗ ಸೌಮ್ಯಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಏಳುವಾಗಲೇ ಸಣ್ಣಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು, ವಾಕರಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದು ಯಾಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಆಕೆಗೆ ಹೊಳೆಯದಿದ್ದರೂ ಏಳಬೇಕಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಕೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಮುಖಮಾರ್ಜನ ಮಾಡುವಾಗ ಅವಳಲ್ಲಿ ವಾಂತಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವಳು ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸುಸ್ತಾದಳು. ಶಾರದಮ್ಮ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಮಲಗಿಕೋ ಸೌಮ್ಯ. ಈವೊತ್ತು ಭಟ್ಟರಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ' ಎಂದು ಸಂಕೈಸಿದರು.

ಮರುದಿನವೂ ಸೌಮ್ಯಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಅನುಭವವೇ ಆದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ಈ ಬಾರಿ ಮುಟ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಇದು ಗರ್ಭಿಣಿಯ ವಾಂತಿ ಇರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಗುಮಾನಿಯೂ ಕಾಡತೊಡಗಿತು. ಆಕೆ ಆತಂಕಗೊಂಡು ಮುಂದೇನು? ಎಂದು